

Men de midler, vi altså ikke vil, er midler, der består i, at man bevarer folks fingeraftryk i op til 5 år efter, at de har fået asyl. Vi kan overhovedet ikke forstå, hvad det har med asylbehandlings-tiden at gøre, og selv om vi heroppe fra har spurgt mindst 10 gange, har vi ikke fået noget svar. Der vil ikke gives noget svar. Det eneste, vi kan få, er Fremskridtspartiets hypoteser om, hvad der måtte være regeringens og Socialdemokratiets begrundelse for det her forslag.

Et andet middel, vi altså heller ikke vil være med til, er, den praksis, der betyder, at fingeraftryk skal rundsendes i hele verden uden nogen som helst kontrol med, hvor de ender, hvilket er et reelt problem. Og det fremgår klart i de svar, vi har fået, at man ikke kan give nogen garanti for, hvor fingeraftrykkene ender, når de først er afleveret til et andet land.

Hvis nogen havde stillet sig herop for – hvad skal vi sige – et halvt år siden og sagt, at de oplysninger, som folk gav på deres asylskemaer endte hos de serbiske fascistiske, så er jeg sikker på, at indenrigsministeren ville have gået på talerstolen og meddelt, at det var helt usandsynligt, at noget sådan kunne ske. Men det skete!

Jeg vil sige til indenrigsministeren, at når sagen kommer, hvor fingeraftryk, der er taget i Danmark, via krogede veje er kommet til et eller andet totalitært regime, så vil vi ikke stille os herop og hovere og sige: Hvad sagde vi? Men vi vil meget beklage, at det ikke lykkedes for os at få et flertal i Folketinget, så vi kunne forhindre det, før det gik galt.

Tom Behnke (FP):

Der skal fortsat ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet er for forslaget, og at vi er imod de ændringsforslag, der er fremsat.

Jeg synes fortsat, det spørger lidt med begrundelserne for nogle af de bestemmelser, der er i lovforslaget, og som SF og Enhedslisten har stillet ændringsforslag til.

Da jeg var oppe første gang og stillede spørgsmålet, var ministeren på vej et andet sted hen. Nu sidder ministeren på sin plads og kan høre spørgsmålet, tage stilling til det og måske også svare på det.

Det, der bliver lagt op til, er, at der er usikkerhed om, hvorfor man vil opbevare fingeraftrykkene på de personer, som rent faktisk får asyl, i op til 5 år. Jeg redegjorde i mit forrige indlæg for, hvorfor jeg og Fremskridtspartiet mener, at man skal opbevare dem i 5 – og ikke kun i 5 år,

men også i længere tid, i virkeligheden på livstid – men vi har ikke hørt regeringens begrundelse.

Hr. Søren Søndergaard konkluderede vel nærmest, at forslaget ikke er godt nok gennemarbejdet. Det er ikke min opfattelse. Min opfattelse er, at forslaget for så vidt er godt nok gennemarbejdet, men grunden til, at vi mangler en forklaring på opbevaringen af disse fingeraftryk, er, at hverken regeringen eller regeringspartierne tør fortælle den reelle årsag. Og det synes jeg man skulle gøre.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er fuldstændig uforstående over for, at der nu bliver forsøgt skabt det indtryk, at der ikke er givet fyldestgørende begrundelser for opbevarelsen af fingeraftryk i 5 år. Når vi ikke er gået ind i yderligere meget lange forklaringer, skyldes det, at vi har henvist til Per Sørensen-udvalgets betænkning, hvor man meget indgående beskæftiger sig med de spørgsmål.

Det, vi har gjort, er, at vi har fulgt et enigt Per Sørensen-udvalgs anbefalinger. Og jeg vil godt understrege, at i denne enighed indgår f.eks. også NGO-repræsentanterne og Dansk Flygtningehjælp.

Hvis man ikke har gjort sig den ulejlighed at gennemgå Per Sørensen-udvalgets betænkning, så vil jeg da godt gentage det her: Formålet er kontrolmæssigt, når man godt vil fastslå folks identitet også igennem fingeraftryk; det vil altså sige, at formålet er at sikre identiteten på de personer, der meddeles asyl. Det hensyn kan naturligvis også gøre sig gældende i perioden umiddelbart efter, at man har fået asyl. Vi har således en række sager, hvoraf det fremgår, at der er nogle, der er blevet meddelt asyl under falske forudsætninger.

Men eftersom vi jo ikke ønsker at opbevare dem for evigt, og eftersom vi godt vil have det endeligt afgjort og slettet, har vi så fulgt den indstilling, der er kommet fra Per Sørensen-udvalget, og den siger 5 år. Så der er overhovedet ingen grund til at forsøge at skabe nogen form for mystik omkring dette her.

Så vil jeg til hr. Søren Søndergaards indlæg i øvrigt blot sige, at det, jeg taler om, er ikke at ville ethvert middel, men at ville de midler og udveje for en kortere asylsagsbehandlingstid, som er mulige inden for retssikkerhedsgarantierne, inden for menneskerettighedskonventionerne og alt, hvad vi i øvrigt som et demokratisk land bekender os til.